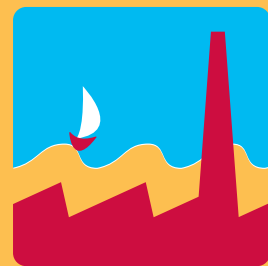

EL POBLENOU

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

Malgrat el TC, som i serem

“Aturem la crisi”

“L'àrea verda ja funciona”

“Un sol Pla de Futur pel PN”

ARQUITECTURA • DISSENY

Guti's Diseño

Rbla. del Poblenou, 50 ent. 1ª
T. 93 300 5105

BANC • ASSESSORIA • GABINET

Carol Riba Biendicho

Ptge. Aymà, 7-9 baixos 2a
T. 93 221 17 42

Marimon Estrany

Llull, 219
T. 93 300 32 93

CAFETERIA • GELATERIA

El Tio Ché

Rbla. Poblenou, 44-46
T. 93 309 18 72

ENTITATS / FUNDACIONS

Prohabitat 2000

Aviný, 32

FORMACIÓ • ESCOLA

Urban School

Llull, 187 pral.
T. 93 485 51 88

INSTAL·LACIONS MANTENIMENT

Canalejas Puertas Metálicas

Venezuela, 55
T. 93 307 98 05

Wash & Go

Lope de Vega, 28
T. 697 912 747

ESPORTS

Al punt de trobada

Badajoz, 24
T. 93 225 05 85

MODA • JOIERIA • ESTÈTICA

Ana Descalzi Joyas

Llacuna, 43 4º2º
T. 93 486 95 14

Francesc Creixell

Ciutat de Granada, 63 b
T. 93 309 50 03

Villarroya Sabaters

Rbla. Poblenou, 45 T. 93 485 27 90

MOTOR

Covilas caravanning

Llull, 173 T. 93 485 27 27

PAPERERIA • COMICS COL·LECCIONISME

Casa Usher

Pujades, 127
T. 93 485 69 90

Copiràpit

Lope de Vega, 45
T. 93 300 35 07

QUEVIURES

Cansaladeria Balart

Castanys, 8
T. 93 225 22 95

Lombarte Alimentación

Marià Aguiló, 95
T. 93 309 18 33

RESTAURANT

Vacatada

Dr. Trueta, 229
T. 93 221 57 36

SALUT • FARMÀCIES

Clínica Dental Glòries

Rbla. Poblenou, 157-159 1r 1ª
T. 93 485 37 93

Clínica Veterinària Poblenou

Camí Antic de València
T. 93 300 87 26

Farmàcia Loperena Giró

Marià Aguiló, 53 T. 93 307 15 17

Mikura.Dog

Lope de Vega, 6
T. 93 307 89 72

Òptica Traver

Pujades, 194
T. 93 485 22 42

**SI VOLS INFORMACIÓ SOBRE LA PUBLICITAT
A LA REVISTA, POTS CONTACTAR AL:**

697 268 335

[@](mailto:elpoblenou@elpoblenou.cat)

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

FARMÀCIA LOPERENA GIRO
TEL 93 307 15 17
MARIA AGUILÓ / PUJADAS
DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

C/ Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

COPIRAPIT
Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN
PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

Cansaladeria BALART
formatges i embotits selectes
c. Castanys, 8
Tel. 93 225 22 95

VOLEM AGRAÏR LA COL·LABORACIÓ DELS SEGÜENTS SPONSORS

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Malgrat el TC, som i serem

El dissabte 10 de juliol, una gran manifestació va recórrer el cor de Barcelona com a resposta a la sentència que ha dictat el Tribunal Constitucional contra l'Estatut. Els mitjans de comunicació parlen de més d'un milió de persones. La magnitud de la protesta i la gran diversitat dels participants van reflectir un elevat grau d'unitat i de consens entre la ciutadania, les institucions —els presidents de la Generalitat i del Parlament encapçalaven la marxa— i els partits polítics, que només s'ha assolit en moments de transcendència històrica. És una lliçó de la qual tots plegats hem de prendre nota de cara al futur, un futur que se'ns presenta ple d'incerteses. La resposta unitària dels catalans ha estat la millor prova de l'error dels alts magistrats que, en continuar veient el fet nacional català i la plena normalització de la llengua com un problema per a Espanya, s'entesten a seguir negant una realitat molt tossuda; com si no s'adonessin que ens podran llevar el que tenim però no el que som.

La manifestació del dia 10 de juliol, convocada per Òmnium Cultural amb el suport de centenars d'organitzacions ciutadanes de tot el país, va omplir els carrers de la capital de Catalunya i també va fer sentir, potser més que mai, crits que reclamaven la independència. De fet, un nombre important de comentaristes i alguns polítics consideren que la restrictiva sentència del Tribunal Constitucional assenyala el final de l'etapa autonomista en el procés de descentralització política de l'Estat espanyol. I que mostra clarament que ja no té cap sentit seguir fent pedagogia del fet nacional català amb l'objectiu de promoure canvis en la Constitució vers una organització federal de l'Estat. Ara seriem en un punt d'inflexió, i el que ve a partir d'ara és una nova etapa marcada per un dilema inquietant: o acceptem resignadament un autonomisme uniformitzador i de via estreta, o bé iniciem la via secessionista, és a dir, el camí de la independència de Catalunya respecte d'Espanya i la seva integració en la Unió Europea com un estat sobirà més (com demanaven nombroses pancartes a la manifestació del dia 10 de juliol).

Altres comentaristes i polítics, en canvi, ens diuen que el contingut de la sentència no és tan dolent i que allò que el Tribunal Constitucional ha retallat (sobretot pel que fa a la creació d'un autèntic poder judicial català), es pot recuperar per la porta del darrere, a partir de l'aprovació en el Parlament espanyol de lleis estatals que desenvolupin i amplii alguns principis constitucionals, com ja es va fer amb la llei de finançament autonòmic aprovada l'any passat.

Sigui com sigui, un dels tòpics que la manifestació del 10 de juliol ha fulminat és la falsa dicotomia entre la preocupació ciutadana per la crisi econòmica i per les reclamacions d'un major autogovern. Els partits polítics que dia si i dia també proclamen que els ciutadans només tenen interès en les mesures que puguin prendre els partits i les institucions per sortir de la crisi, i que denuncien els partits catalanistes perquè distreuen els ciutadans amb debats abstractes i estèrils sobre l'Estatut. Doncs bé, ara hem vist de manera incontestable que les dues coses no van separades i que els ciutadans han entès que un major grau d'autogovern permetrà a les institucions polítiques més pròximes una actuació més decidida i més eficient per fer front a la greu situació econòmica, i per reforçar alhora les polítiques socials. Ara el que ens toca és meditar sobre quines són les dependències i les independències que volem els catalans, és a dir, quins riscos i quines responsabilitats estem disposats a assumir, per tal de no ficar-nos en carrerons sense sortida.

La junta

índex

Guia Comercial	2
Editorial	3
Vida de barri	4
Associació veïns	5
L'escola	6
Reportatge	8
Medi ambient / Energia	10
Mobilitat	11
Notícies	12/14
Bústia	13

EL POBLENOU #63

JULIOL 2010

EDICIÓ: ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU
C/ Pallars, 277 08005 BCN • Tel. 932 563 840

Apropem-nos: Tel. 932 563 872

Web: www.elpoblenou.cat

Email: elpoblenou@elpoblenou.cat

Dies de visita: dilluns-dimecres-dijous, 19 a 21 hores.

• Equip de Redacció:

Salva Clar s, Montse Mil, Joan Maria Soler,
Carles Canela, Manel Andreu, Adri Attardi (col·laborador)

• Fotografia: S. Clar s.

• Correccions: Josep Pascual, Marc Due as.

• Disseny Gràfic: David Gutierrez (656 322 694)

• Impressió: Gràfiques Campàs.

• Publicitat: Sanjo (697 268 335)

Dipòsit legal: B-48543-97

El consell de redacció i l'AV Poblenou no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides en la revista, que hauran de considerar-se com a opinions personals dels signats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a redacció.

DOMICILIACIÓ DE REBUTS

Rebràs la revista a casa per correu postal
Fes-te soci de l'Associació

SOCI NÚM: _____

SR. DIRECTOR DE CAIXA/BANC: _____

feu efectius els rebuts que us presenti l'Associació de Veïns Poblenou
corresponents a la quota anual de soci d'aquesta entitat

NOM DEL SOCI: _____

contra el meu compte/libreta Núm: _____

OFICINA: _____

Firma del titular
del compte/libreta:

ALTA SOCI

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

C/ Pallars, 277 08005 BCN Tel. 932 664 441

NÚM: _____ DATA: _____

NOM I COGNOMS: _____

ADREÇA: _____

POBLACIÓ: _____

C.P: _____

TELÈFON: _____

DNI: _____

Quota anual, 15 €

Quota de suport: _____

Desitjo realitzar el pagament anual de la quota de soci a través de Caixa/Banc:

CODI DOMICILIACIÓ:

ENTRAT

OFICINA

CONTROL

NÚM. COMPTE

Firma:

Aturem la crisi

Arcadi Oliveres, president de Justícia i Pau, va parlar el dia 9 de juny al Casal de Can Saladrigas de com aturar la crisi. L'acte, al qual va assistir una nombrosa representació veïnal que gairebé va omplir la sala d'actes, estava convocat per l'AVPN, la Cooperativa Cydonia i el Casal Bac de Roda.

Oliveres va parlar des de les seves conviccions d'economista i "profeta" infatigable de l'alternativa al model econòmic vigent. Va començar per advertir que la crisi més important és la crisi alimentària, que no ens afecta a nosaltres sinó a centenars de milions de persones, principalment als països no desenvolupats. Qualsevol que hagi sentit alguna vegada el professor Oliveres coneix la facilitat amb què aquest home savi, senzill i afable posa noms i cognoms als especuladors, als seus familiars i als seus còmplices, i explica com les màfies del capital internacional maniobren a la penombra d'un sistema social encobridor dels grans delinqüents, és a dir, dels rics.

La didàctica de parlar clar i sense embuts té l'avantatge de fer entenedor el missatge a tothom. No és un recurs oratori demagògic que intenti esquivar la complexitat sinó la simple virtut que entranya dir la veritat sense maquillatges. Aquesta simplicitat és la que va exhibir Oliveres per anar posant al descobert les pràctiques fraudulentres que bancs i entitats financeres d'arreu van anar escampant fins que el mes de setembre de 2008 es va produir la fallida tècnica d'algunes entitats bancàries dels EUA, que van estar a punt d'arrossegar tot el sistema financer mundial.

L'alternativa en aquestes latituds geoeconòmiques on ens trobem no pot ser altra que el decreixement. Perquè altres creixin fins a arribar a assolir un mínim de dignitat —estem parlat de la Xina i la Índia—, els països desenvolupats no podem tornar a creixements del PIB equivalents als d'abans de la crisi: el planeta no ho suportaria. A més Oliveres va defensar la implantació de la coneguda taxa Tobin, la nacionalització de la banca, l'eradicació del frau fiscal, la banca ètica i el repartiment del treball, la solidaritat i la caritat... Propostes que no per conegudes deixen de ser revolucionaries i clarividents davant del panorama que tenim davant.

Redacció

Arcadi Oliveres, president de Justícia i Pau

URBAN Tot en Idiomes des de 1994
SCHOOL

UN MÓN D'IDIOMES

curs 2010 - 2011

tota la nostra experiència al vostre servei

proba de nivell sense compromís

nens, joves, adults, empreses

prep. First Certificate, CAE, Proficiency

C / Llull 187, pral. Tel: 934 855 188

urbanites@urban-school.com

PUERTAS METALICAS
CANALEJAS, S.L.

FABRICA Y OFICINAS: Fundada en 1950

Veneçuela, 55 - 08019 Barcelona
 Tel. 93 307 98 05 - Fax 93 307 63 23
 canalejas@puertascanalejas.com
 http://www.puertascanalejas.com

fabricació - instal·lació - reparació

persianes comercials - correders - basculants - cancel·les - seccionals - ballestes - reixes - venecianes - portes ràpides - barreres - tallafocs - panys - sistemes de seguretat electrònics i treballs de maneria

Automatització de tot tipus de portes

Manteniment comunitats de pàrking

tel.: **93 307 98 05**

Veneçuela, 55 - 08019 Barcelona - canalejas@puertascanalejas.com

Un Poblenou, un pla de futur

Manifest de la Coordinadora d'Entitats del Poblenou en resposta a la crida municipal per elaborar el pla de futur per a cada una de les cinc demarcacions territorials.

La Direcció de Serveis de Territori de l'Ajuntament ha fet una crida a participar a cada un dels cinc Consells de Barri per definir cinc plans de futur respectius de cada una de les demarcacions de la nova divisió de barris. Es pretén traçar una estratègia que marqui els objectius per assolir en cada una de les cinc demarcacions del Poblenou en els deu anys vinents.

Davant la invitació de l'Ajuntament a participar en aquest procés, la Coordinadora d'Entitats vol aclarir que:

La realitat del Poblenou reclama un plantejament comú de futur.

- Des del punt de vista urbanístic hi ha diversos reptes que afecten diverses divisions de barri i que han de tenir un tractament unificat. Per exemple, el replantejament del passeig Marítim o la remodelació del carrer Pere IV. També el Pla urbanístic 22@ afecta de manera determinant tot el territori del Poblenou. Respecte a la preservació del patrimoni arquitectònic tenim el marc comú marcat pel Pla del Patrimoni del Poblenou.
- Des del punt de vista d'equipaments, que aquests podrien tractar-se en un marc més petit d'influència, veiem com la nova divisió no encaixa amb els diversos mapes sectorials vigents (mapa escolar, àrees bàsiques de salut, el Pla de biblioteques). Però és que al Poblenou tenim un Pla d'Equipaments que va des de la Vila Olímpica fins a Paraguai-Perú. Ara farà deu anys de la seva aprovació i caldria fer-ne una revisió que abraçaria lògicament tota la seva àrea d'influència.
- Des del punt de vista de la mobilitat, hi ha problemes que ens afecten a tots: les remodelacions de les estacions de metro, les freqüències del bus i del tramvia, la necessitat d'una nova línia de bus que recorri tot el Front Marítim. Davant els grans canvis del barri cal un Pla de Mobilitat que encari el futur amb criteris de suficiència i sostenibilitat.
- Des del punt de vista de convivència hi ha problemes que afecten també tot el territori, com el dels assentaments, que no es poden tocar d'una manera digna de manera aïllada.

A aquesta realitat se superposa una rica xarxa veïnal que s'identifica amb tot el Poblenou.

Les seves expressions no entenen de divisions: la Festa Major, les Festes de Maig, la cavalcada de Reis, el carnestoltes... També, com a conseqüència natural d'aquesta realitat que es diu Poblenou, funcionen diverses comissions veïnals que abracen tota la zona: la Comissió d'Equipaments, la Comissió de Mobilitat, Apropem-nos, etc.

No tenim res en contra que es redactin plans de futur, però donada la realitat expressada anteriorment i per la impossibilitat pràctica i incongruent d'anar repetint les mateixes aportacions globals en cada Consell de Barri, declarem:

No té cap sentit que el Poblenou tingui cinc plans de futur diferenciats.

Proposem que s'obri un procés que porti a l'elaboració d'un sol Pla de futur per a tot el Poblenou, que aquest procés tingui una dinàmica participativa on hi pugui haver tant les aportacions dels diversos Consells de Barri com de les entitats, comissions i veïnat en general.

Un Pla de futur d'un barri no va enlloc si el barri no se'l fa seu. I així ho farem saber públicament si els nostres administradors no saben veure la realitat del Poblenou.

Coordinadora d'Entitats
del Poblenou, juny del 2010.

AL PUNT DETROBADA
BICICLETES

Badajoz, 24 08005 Barcelona Tel/Fax 93 225 05 85
info@alpuntdetrobada.com

ALIMENTACION
lombarte

GÓ DUSA

MARÍA AGUILÓ, 95 - POBLENOU - TEL. 93 309 18 33

GELATERIA
EL TIO CHE

FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
casa fundada l'any 1912

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

Conflicte veïnal

Les esquerdes provocades per les obres del Pla d'Infraestructures del 22@ continuen sense reparar-se.

El 14 de juny passat els veïns i veïnes del carrer Granada, conjuntament amb la l'Associació de Veïns del Poblenou, vam tenir una reunió amb el regidor del districte Sr. Narváez per mirar de resoldre el contenciós sobre la reparació de les esquerdes originades pels treballs d'instal·lació de diverses xarxes de serveis (conducció de aigua calenta i freda, recollida pneumàtica d'escombraries, etc.) als carrers de Ciutat de Granada i Ramón Turró.

Durant la reunió el regidor va comentar que com que els informes fets per part de les asseguradores de l'empresa COMSA i la del propi 22@, responsable de les obres, negaven la possible causa efecte, ells no podien fer-se càrrec de la reparació dels desperfectes.

Els veïns van recordar que mentre es feien les obres del carrer, i en diverses de les reunions mantingudes amb el Regidor, ell mateix s'havia compromès reiteradament a reparar o a indemnitzar els veïns pels desperfectes ocasionats als habitatges, fet que va reconèixer. Coneixedor del que havia passat, se li va demanar que encarregués un informe imparcial redactat per tècnics de l'Ajuntament. Ens va semblar increïble que l'Ajuntament doni per bo l'informe elaborat per les companyies asseguradores, que nega la responsabilitat del seu assegurat dels desperfectes ocasionats per l'obra. Tothom sap que les asseguradores procuren abans pel seu interès que pel de la part afectada.

c. Granada.

Els veïns afectats van demanar també còpia de tots els informes fets per la Guàrdia Urbana, tècnics d'obra, etc, mentre duraven els treballs, ja que es van haver d'aturar diverses vegades per afectació de les vivendes a causa de la vibració. Finalment es va acordar fer aquesta petició per escrit amb constància al registre general de l'ajuntament. Ja s'ha fet.

Finalment, després d'un estira i arronsa, va finalitzar la reunió sense un acord favorable als veïns, amb el compromís, això sí, de tornar-nos a trobar després d'haver rebut les còpies dels informes sol·licitats i a l'espera de l'informe tècnic sol·licitat als tècnics municipals.

Junta AVPN

L'escola

Festa Solidària a Voramar: "El Món és de tot el món"

Durant el divendres 7 de maig s'han fet a l'escola Voramar un seguit d'actes per conèixer, valorar i respectar la diversitat. L'educació dels valors s'aconsegueix a través de l'experiència. Les famílies han col·laborat en la recollida d'aliments que es lliuraran a les persones de l'entorn derivades pels Serveis Socials.

Els alumnes d'ESO han conegut el treball de diferents entitats que treballen per la solidaritat i la integració social. S'ha fet un dinar solidari que ha permès fer un donatiu a una entitat que els alumnes han proposat.

Els alumnes que realitzen col·laboracions de voluntariat en les entitats d'Apropem-nos, Taller ocupacional Bogatell i Pere Relats han rebut el seu diploma i finalment tots els alumnes i professors ho hem celebrat en la festa final en la qual hem construït un món plural.

Josep Bou

Escola Voramar

CEIP Fluvià, una escola massa provisional

Les famílies reclamen a l'administració unes instal·lacions adequades.

El CEIP Fluvià és un centre escolar de nova creació que ha patit diverses dificultats des del seu inici ara fa tres anys. L'escola està situada en un solar de l'illa delimitada pels carrers Pujades, Pallars, Fluvià i Provençals, al voltant de la qual s'han fet obres de manera continuada que han pertorbat el desenvolupament de l'activitat escolar. En els tres anys d'existència d'aquest centre escolar no ha cessat el soroll, els núvols de pols i la circulació de maquinària pels voltants, amb els riscos que això comporta.

Fluvià va començar amb una línia escolar més de les previstes per la manca de previsió de les Administracions competents. El problema per configurar el mapa escolar en els darrers anys a Sant Martí té el seu origen en un dèficit de places per l'augment de la demanda dels nous residents i la falta de Centres capaços d'oferir les places necessàries. La manca de previsió va desbordar les Administracions i va passar el problema a les famílies que han hagut de matricular els seus fills en escoles que acollien més infants dels que els correspon. De les noves escoles previstes al Poblenou, encara n'hi ha dues que a hores d'ara es troben en mòduls prefabricats, pendents de la seva construcció definitiva.

Els mòduls prefabricats on avui van a classe els nens i nenes del Fluvià haurien d'haver desaparegut aquest any i deixat pas a unes instal·lacions completes i adequades on poder realitzar totes les classes en les millors condicions. Per al Fluvià tenir un gimnàs, un menjador prou ampli o un pati de dimensions suficients sembla un luxe impossible a dia d'avui.

El Consorci d'Educació de Barcelona va comunicar en el moment d'assignar les places escolars al CEIP Fluvià, abans d'iniciar el curs 2007-2008, que el compromís de provisionalitat del Centre era per dos cursos escolars. El curs que ara acaba hauria d'haver finalitzat amb l'edifici escolar definitiu construït. Però les dates s'han anat diferint en el temps per la manca de diligència de l'Administració, que no ha donat compliment al mapa d'equipaments escolars previst, i en lloc d'iniciar el proper curs 2010-2011 amb l'escola acabada s'obligarà els nens i nenes a continuar en una situació precària com a mínim un any més.

Les instal·lacions provisionals mitjançant mòduls prefabricats no poden substituir l'edifici definitiu per acollir els 225 infants que hi aniran el curs vinent. Des del començament les instal·lacions pateixen força deficiències que encara no s'han resolt del tot. La més important és la inundació de patis i porxos durant el passat hivern i primavera, a causa de les fortes i continuades pluges, que no han permès el normal desenvolupament de la vida escolar. Tot i així el pati s'ha remodelat durant aquest mateix curs amb una substancial inversió econòmica, que molts pares i mares de l'escola han considerat innecessària per a unes instal·lacions provisionals, havent-hi com hi ha altres problemes per solucionar.

Altres dificultats són les derivades de la manca d'espais que dificulta la realització d'activitats. El proper curs, amb 50 alumnes més, el problema encara s'agreuja i obligarà a traslladar fora del centre alguna de les activitats extraescolars.

Les famílies de l'escola hem realitzat de manera reiterada queixes a les diferents administracions perquè donin solucions definitives a totes les problemàtiques patides pels seus fills i filles. Hem participat en reunions al Districte; hem elevat les queixes al plenari de

Les obres limiten l'accés a l'escola. Una situació que fa massa temps que dura.

Unes instal·lacions precàries que no han resistit les pluges d'aquesta primavera.

l'Ajuntament, i recentment també hem recollit més de mil firmes sol·licitant una reparació urgent dels desperfectes que pateix l'escola per la manca de manteniment i inversió. Les respostes, però, sempre han estat insuficients, tot i que s'han fet petites reparacions que semblen respondre més a la intenció de voler sortir del pas.

Finalment, el passat mes d'abril es va presentar el preprojecte de la nova escola a les famílies. Aquestes, i el conjunt de la comunitat educativa del Centre, l'han valorat positivament, tot esperant que sigui un fet al més aviat possible perquè els infants del Fluvià tinguin per fi unes bones condicions que facilitin el seu aprenentatge.

Les famílies de l'escola esperen el compliment de les dates d'execució i lliurament del nou edifici. I que el compromís que va fer el regidor del Districte, el Sr. Narváez, en l'últim ple de l'Ajuntament del passat 30 d'abril, sigui un fet i que d'aquí a un any es pugui celebrar la tan desitjada inauguració d'un equipament molt i molt desitjat i esperat.

AMPA del CEIP Fluvià

Can Torras: l'oasi olímpic

Les cases dels àrbitres, les tres illes blanques, Can Torras... diversos noms per a una mateixa realitat. L'espai delimitat pels carrers de Zamora, Lluïa, Àvila i Ramon Turró acull, des de fa gairebé vint anys, un conjunt d'habitatges que combinen singularitat i harmonia gràcies a la seva original blancor. Però el cert és que, des d'un començament, la seva ha estat una existència estretament lligada als límits imposats per la seva ubicació.

Per entendre aquesta distribució en tres illes idèntiques cal fer un cop d'ull al passat. El 1878 s'inaugurava *Torras Herrería y Construcciones*, una gran fàbrica del ram del ferro que es coneixeria popularment amb el nom de Can Torras. Un sol taller omplia el mateix perímetre que avui ocupen més de setanta escales de pisos. Posteriorment –i seguint la tònica general de la indústria de l'època– l'empresa faria un gir en la seva estratègia traslladant la seva foneria a Castellbisbal i adoptant el seu nom actual, *Celsa*. Amb el seu enderroc el 1988, l'antiga fàbrica deixà lloc a les residències dels àrbitres de cara a la cita olímpica del 92, que presentarien un únic disseny arquitectònic per tal de mantenir la uniformitat originària del complex.

Però, tot i pertànyer al mateix projecte, les tres illes (de fet dues i mitja), projectades per l'arquitecte català Carles Ferrater, mai no han format part d'una Vila Olímpica que, de manera oficiosa, comença a l'Avinguda del Bogatell. A diferència d'aquesta, el conjunt es troba aïllat per nombroses oficines, un entorn industrial en transformació, l'IES Icària, el CEIP Bogatell i la presó de Wad-Ras a tocar; grans equipaments que no semblen haver facilitat una correcta integració de Can Torras en la trama urbana. La lenta i difícil transformació urbanística del pla de Lluïa Pujades Ponent del 22@, sobretot pel que fa als equipaments i l'habitatge, s'ha sumat a les causes del seu baix grau de dinamisme.

En termes generals, a més, totes les construccions olímpiques van ser concebudes amb la intenció que les activitats de lleure es poguessin desenvolupar de portes endins. Amb aquest objectiu, la major part dels habitatges compten amb jardins comunitaris en el seu interior, així que els veïns mai s'han vist obligats a sortir de casa per gaudir del seu temps lliure. La principal conseqüència d'aquest model urbanístic endogàmic és la baixa activitat comercial que genera, amb una majoria de negocis efímers i comptades excepcions que han aconseguit sobreviure de manera sorprenent durant tot aquest temps.

En el cas que ens ocupa, són més de noranta els locals destinats a activitats comercials, però la major part acullen negocis que no requereixen una gran exposició al públic per poder tirar endavant. Els estudis d'arquitectes i dissenyadors en són un bon exemple,

però les grans dominadores són les farmàcies (una per cada illa) que, tot i dependre dels consumidors, desenvolupen una tasca de servei bàsic que sempre els ha proporcionat una clientela més o menys fixa, independentment del lloc on es trobin. El quiosc *Llapis i paper* i la copisteria *Copi Servei* (aquesta última en constant expansió) han estat les úniques beneficiades per la seva situació, ja que s'han nodrit bàsicament del mateix entorn escolar que per a altres ha suposat un fre.

Darrerament, diverses cafeteries han decidit instal·lar-se en algun d'aquests establiments. N'hi ha que han aconseguit una certa estabilitat gràcies a la seva proximitat amb l'H10 Marina Barcelona –a la vorera oposada del carrer Zamora–, un hotel relativament nou que ha revitalitzat, de manera molt testimonial, l'illa més meridional. Però la resta s'han hagut de conformar amb els residents del conjunt com a únics usuaris, insuficients tenint en compte el creixement de l'oferta. La inevitable competència que se'n deriva i la impossibilitat d'oferir certes prestacions –la majoria d'espais no estan habilitats per acollir restaurants– han acabat dibuixant una situació idèntica a la viscuda des de fa dues dècades: persianes abaixades o locals on, de tant en tant, apareix un emprenedor amb la il·lusió de tirar endavant un projecte que, gairebé sempre, acaba condemnat al fracàs.

La combinació de tots aquests elements ha provocat que alguns veïns –majoritàriament parelles de mitjana edat amb fills– hagin triat el Poblenou a l'hora de socialitzar-se. Les botigues, el mercat de la Unió, la Rambla, Can Felipa o esplais com *Movi* o *Flor de Maig* han estat i són els principals al·licients per fugir de la impersonalitat de la zona de les tres illes, i han permès a aquests veïns gaudir d'un ambient de barri familiar que ha estat impossible implantar en una àrea de creació tan recent.

El futur més immediat no sembla que hagi de dur grans canvis. El districte tecnològic 22@ s'ha centrat –pràcticament de manera exclusiva– en l'àrea nord del Poblenou, oblidant que hi ha zones amb més set de transformació i on una quantitat menor de patrimoni arquitectònic permetria realitzar el mateix projecte minimitzant-ne l'impacte. Rebre una part de l'activitat del 22@ podria ser una possible solució però, de fet, els carrers del nou barri empresarial comencen a presentar el mateix panorama d'inactivitat. Així doncs, mentre no es transformin els usos de l'entorn, Can Torras s'haurà de conformar amb seguir sent el discret lloc de pas entre el metro i la platja que ha estat fins ara.

Adrià Attardi

WASH & GO
LAVADO MANUAL DE VEHÍCULOS
LAVADO, ASPIRADO, LIMPIEZA PROFUNDA

ABIERTO TODOS LOS DIAS DE 8 A 21 HORAS
Tel. 931 246 728 - 672 590 051 - Javed
C/ Lope de Vega 28 - Pueblo Nuevo

CLINICA VETERINARIA POBLENOU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN

HORARI: diïlluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

SI ET VOLS ANUNCIAR, TRUCA AL

697 268 335

Ens apujaran la llum?

El govern ha decidit ajornar per ara l'augment de la tarifa elèctrica (prevista per aquest mes de juliol) a l'espera d'una revisió en profunditat del cost real del sistema energètic. Algunes organitzacions com la CONFAVC, a la que està associat el moviment veïnal de Barcelona, han iniciat des de fa algun temps una campanya en contra de l'augment de les tarifes elèctriques i de l'abús de les companyies, tot reclamant un model energètic a mida de la societat. El Partit Popular, que es va pronunciar també en contra de la pujada de la llum, ha aconseguit ara el compromís del govern per a negociar un pacte en matèria d'energia.

Què vol dir tot això?

El pacte que vol fer el govern amb el PP, animant a que s'hi sumin altres forces polítiques, ha de consensuar un model energètic que resolgui les grans qüestions sobre el sector elèctric, com la composició del anomenat "mix energètic": quin és el pes que ha de tenir cada font energètica en el global de generació del país, que és tant com dir si es continua donant ajudes a les energies renovables i de quina manera, o si es prorroguen les centrals nuclears enlloc de tancar-les definitivament a la fi de la seva vida útil; quin paper han de tenir les centrals de cycle combinat de gas; si s'impulsa la petita generació elèctrica en l'edificació per a l'autoconsum... També s'ha de consensuar les infraestructures d'interconnexió elèctrica d'alta i molt alta tensió, i fins i tot el model de negoci que a dia d'avui atorga una posició dominant a les grans empreses del sector elèctric.

Mariano Rajoy va dir que s'ha de pactar una política energètica sense "prejudicis ideològics". Això ho diu qui creu que la seva proposta està mancada d'ideologia i que, a més, la ideologia es dolenta pels negocis. Bé, és una visió molt innocent. La qüestió és que la lluita d'interessos entre les companyies elèctriques, el sector industrial de les renovables, el lobby ecologista antinuclear, els consumidors i ciutadans, etc. es lliura en uns escenaris de molta complexitat. El que importa no és si pujarà o no la tarifa elèctrica, que sí que pujarà, sinó el model energètic que adoptem com a país.

Quin són els reptes del sector elèctric espanyol, i també del català?

En primer lloc cal complir com a mínim amb l'objectiu fixat per la UE per tal que l'any 2020 el 20% de l'energia sigui d'origen renovable. Això implica no deixar d'invertir en renovables, i fins i tot accelerar la transició cap a un sistema de generació totalment renovable. Aquesta és la gran aposta davant de la crisi ambiental i el canvi climàtic. Alguns afirmen que la previsió queda curta i caldria anar al 30% de renovables per a 2020.

La segona gran aposta consisteix a desenvolupar polítiques d'estalvi i eficiència. Consumir menys energia és l'única mesura energètica veritablement sostenible. La demanda d'energia, que ja ha disminuït en aquests moments per efecte de la crisi, hauria de continuar davallant. I, tot i que no ho sembli, encara hi ha molt camp per córrer si es té en compte que la ineficiència energètica és més que notòria en tots els camps, el domèstic inclòs. Les tarifes elèctriques, a diferència del que està passant ara, han de traslladar al consumidor el cost real de l'energia per tal d'animar a particulars i a empreses a adoptar mesures per a l'estalvi i l'eficiència.

Una altra gran decisió que cal prendre en relació al "mix elèctric"

Les tres xemeneies de la tèrmica del Besòs, incorporades al paisatge de la ciutat, resten ara inactives. La central ha estat substituïda per noves instal·lacions de generació com la planta processadora de residus TERSA, que a més de generar electricitat proporciona calefacció centralitzada (district heating) al 22@, i per diversos grups de cycle combinat alimentats per gas natural.

és la continuïtat de les primes a les energies renovables, per tal de seguir facilitant el seu desenvolupament. Hi ha qui acusa aquestes ajudes de ser les causants de l'encariment de l'electricitat, pel sobrecost que representen. Tanmateix, el sistema de primes ha demostrat ser un mecanisme molt eficaç per impulsar el creixement d'aquest sector industrial, que crea llocs de treball i exporta tecnologia. Responsabilitzar les renovables de l'augment del cost de l'energia és injust i fals, perquè el carbó i el gas també reben subvencions. Aquesta visió canviaria si totes les fonts internalitzessin els seus costos, incloent el de la gestió i tractament dels residus nuclears.

L'electrificació de l'automoció i la petita generació elèctrica per a l'autoconsum són dos elements nous a la gestió del sistema elèctric per als propers anys. Les dues novetats requeriran inversions en infraestructura i generaran una gestió complexa. La recàrrega de bateries, per exemple, introduirà necessàriament tarifes variables en funció de l'hora del dia per tal d'ajustar la demanda a la disponibilitat de recursos. El govern ha d'obligar d'una vegada a les companyies elèctriques a acceptar el "net metering" que permet al comptador del client retrocedir quan l'electricitat que el client genera és superior a la que consumeix. D'aquesta manera s'aconseguiria promoure l'autogeneració entre els propis consumidors, els quals es beneficiarien d'importants estalvis en el consum elèctric.

Les característiques del moment present en el sector elèctric, i el nou escenari de la revolució energètica actual, fan d'aquest un sector complex. És fàcil imaginar que els preus de les tarifes elèctriques no només augmentaran sinó que adquiriran noves estructures variables, en funció de paràmetres diversos. El temps de l'energia barata ja s'ha acabat i no tornarà. Pels ciutadans, l'estratègia no consisteix a oposar-nos a l'increment de preus, sinó a decidir-nos activament per l'estalvi i l'eficiència, que és una manera —molt més sostenible, per cert— d'abaixar el preu de la factura de la llum.

Salvador Clarós

Posada en marxa de la regulació d'aparcament en superfície

El dia 1 de juliol va iniciar la seva vigència la planificació de l'aparcament de superfície a l'àrea del Poblenou, la coneguda àrea verda d'aparcament

L'àrea verda regula l'aparcament de superfície per a l'ús preferent dels residents de la zona. Però la regulació va més enllà perquè es proposa ordenar l'espai d'aparcament de forma integral, preveient les necessitats dels residents (àrea verda), però també les dels visitants ocasionals (àrea blava), les necessitats per a la càrrega i descàrrega destinada fonamentalment al comerç i a les indústries, i finalment, altres necessitats específiques com l'aparcament per a gent amb mobilitat reduïda, serveis especials, etc.

Les motos també tenen a partir de l'1 de juliol una nova regulació pel que fa a l'aparcament: s'ha previst l'aparcament de motos fora de la vorera com era costum fins ara. S'ha reservat espai perquè aparquin en el vial, igual que els cotxes. D'aquesta manera, amb la prohibició d'aparcar sobre la vorera, aquestes quedaran lliures d'obstacles per al trànsit de vianants.

Probablement, el sistema de regulació d'aparcament necessitarà un temps de prova perquè tothom s'hi vagi adaptant i per corregir els possibles desequilibris que només es podran detectar amb el

temps. Aquest nou concepte per endreçar la mobilitat al Poblenou ha de repercutir en una major facilitat per aparcar els vehicles dels residents, reduir el trànsit, promoure el transport públic i millorar la qualitat de l'espai dels vianants.

Redacció

Superant el resultat del referèndum de la Diagonal

Contràriament al que es pensa, i al que alguns han volgut fer veure, la reforma de la Diagonal no és en la seva idea ni un projecte faraònic, en el sentit de fer volar la ciutat més amunt del compte com va passar amb el Fòrum de les Cultures, ni tampoc una banal obra de canvi de l'estètica noucentista a la que ens havíem acostumat. La transformació de la Diagonal és un projecte de sana ambició pel que suposa de canvi de model de mobilitat al nucli dur de Barcelona, és a dir a l'eixample. La transformació proposada és una obra estratègica que ha de marcar una de les pautes principals pel canvi de rol dels espais urbans en el segle XXI.

Alguna gent, davant del referèndum per a la transformació de la Diagonal va argumentar que no és el moment d'emprendre una obra d'aquestes dimensions en el context de crisi actual. Al contrari, és precisament el millor moment i la millor forma d'invertir a la ciutat. En un món que ha de fer front al canvi climàtic, a l'arribada del zenit del petroli (peak-oil), i una crisi de final de cicle, el que convé impulsar des de la ciutat no és ni l'obsoleta cultura tradicional de l'automòbil de gasolina ni els negocis excessivament llastrats per l'economia del carboni, ni uns Jocs Olímpics d'hivern impossibles, sinó l'electrificació del transport, el canvi de model energètic, la transformació de l'economia urbana cap a activitats d'estalvi i eficiència dels recursos i de tractament dels residus, les tecnologies intel·ligents de xarxes interconnectades... Negar doncs aquestes inversions avui amb el feble i romàntic argumentari de que no es poden substituir els arbres de la Diagonal o que el tramvia és una regressió al passat és no haver entès res del moment que vivim.

La transformació de la Diagonal es planteja en el context del canvi que s'està produint a Barcelona des de fa algun temps. La decisió de suprimir l'excalètric de la plaça de les Glòries i de la ronda del mig, la introducció amb gran èxit del Bicing, la implantació d'àrees verdes d'aparcament, la pacificació del trànsit amb zones 30 als nuclis històrics dels barris, els camins escolars, la regulació dels límits de velocitat per baixar les emissions de contaminants,

l'extensió i modernització de la xarxa de metro i de tren de rodalies... son una aposta per passar del col·lapse a la sostenibilitat. Al mateix alcalde li ha costat adonar-se de que calia fer aquests canvis, només fa tres anys negava la possibilitat d'interconnectar els tramvies per la Diagonal i també advertia que era impossible enderrocar el nus viari de les Glòries. Avui ho dona per fet.

És doncs una llàstima que quan es progressa en la línia bona hi hagi qui per interessos partidistes exhibeix actituds provincianes de tant curta volada per a paralitzar un dels projectes més interessants que s'han plantejat darrerament a la ciutat. El referèndum de la Diagonal va passar comptes a un ajuntament que havia acumulat massa descontentament i que no va saber plantejar davant dels ciutadans el que realment es proposava. Així ho va reconèixer l'alcalde destituït el màxim responsable de la política municipal, el primer tinent d'alcalde Jordi Martí. Ara, un cop passada la factura, el que toca és emprendre govern i oposició municipal la reforma de la Diagonal pel bé de la ciutat.

Salvador Clarós i Ferret

Apropem-nos a les festes de maig 2010

l'intercanvi cultural és un dels actes destacats de les festes de maig del Poble Nou...

... Seguint el ritme del barri, al maig tocava Festa!

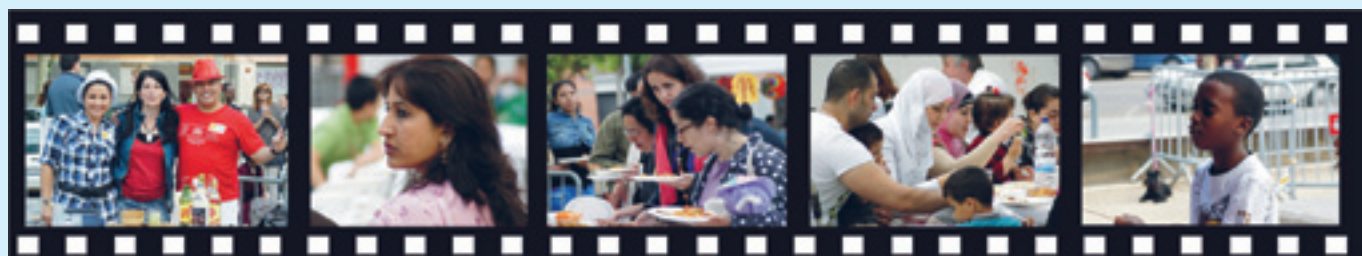
Totes les entitats del barri ens vam organitzar per trobar-nos i per passar-ho bé, i també per ensenyar als nostres conciutadans qui som, què fem i tot el que la xarxa d'entitats que formen Apropem-nos està fent per acollir persones i compartir recursos i riqueses culturals diverses: llengües, gastronomia, música, balls i sobretot bones relacions.

Hi va haver una bona participació en els cinc tallers que havíem preparat. L'acte més participat i valorat va ser

l'intercanvi gastronòmic, que va mostrar els plats més característics i representatius de cada lloc.

Vam sopar unes 200 persones, i cal dir que molt bé i variat. Tothom va fer alguna cosa i la festa era de cadascú i de tothom alhora. La gent d'Apropem-nos donem des d'aquí les gràcies a tot el barri del Poble Nou, però especialment a l'equip que la va preparar. Perquè una activitat col·lectiva funcioni, s'ha de fer molta feina durant tot l'any.

Ernestina Ródenas

SEPARACIONS - DIVORCIS - PARELLES DE FET

CAROL RIBA BIENDICHO
ADVOCADA FAMILIA

PTGE. AYMÀ, 7-9 BAIXOS 2A · 08005 BARCELONA
TELÉFON/FAX 93 221 17 42 · carolriba@icab.cat

TALLER DE JOYERIA
ANA DESORZI

ENGASTADOS
COMPOSTURAS
PIEZAS NUEVAS
REPASO DE PIEZAS
DE FUNDICION
PULIDOS

C/LLACUNA 43-4TO-2-Tel 93 48 69 51 4-61 55 20 87

MIKURA.DOG
La propuesta Holística de salud y nutrición

Alimentos naturales para sus mascotas
Complementos para sus mascotas
Flores de Saint Germain

- La dieta Holística
- Sin gluten de trigo ni soja
- Sin ingredientes transgénicos
- Sin conservantes artificiales

Lope de Vega 6, 08005 - Barcelona - Tel: 93 3078972
www.mikuradog.com - mail: info@mikura-dog.com

francesc creixell
PERRUQUERS

C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 · 08005 BCN

COVILAS, s.L.
ESPECIALISTAS EN CARAVANING

c. Llull, 173 08005 Barcelona
tel. 93 485 27 27 - fax 93 485 37 16

lunes a viernes 9,30-14 16,30-20
sábado 9,30-14

PARKING GRATUITO EN C.LLULL, 200

Poblenou suspèn en pudors i neteja

Donat que Barcelona fa baixada i el Poblenou és pla i es troba abans de la depuradora, els poblenovins i poblenovines hem desenvolupat un sisè sentit gairebé sobrenatural i que en temps de calor, com ara a l'estiu, ens permet endevinar els productes digerits pels ciutadans de la nostra ciutat. I és que amb la simfonia d'olors procedents de les clavegueres del barri ens tornarem mutants abans de les properes eleccions. Si us voleu fer una idea de la pudor que deuria fer una ciutat romana, amb clavegueres a cel obert, heu de venir al Poblenou quan tot just comença la calor. Fins i tot podríem organitzar excursions temàtiques amb turistes. Per increïble que això us sembli als que veniu de fora del barri, això passa al 22@.

Què podem dir de les defecacions i miccions del gossos? Encara hi ha veïns insolidaris que deixen que les seves mascotes campin alegrement i facin les caquetes allà on millor els vagi, en lloc d'acompanyar el gos a pixar dins de l'escossell dels arbres o al pipican corresponent. Consideren que és millor que el seu gos ho segueixi fent a la paret de la finca, la roda de la moto, la sortida del pàrquing, o fins i tot enmig de qualsevol dels bonics parcs del barri. Vagi per endavant que molta de la gent que deixa que això passi és gent gran que viu sola o amb dolències, i que no té cap ajuda i probablement cap esma de canvi o de millora. Aniria molt bé que l'Ajuntament destini educadors socials a aquesta tasca i que es paguin amb els impostos que recapta anualment per la tinença de mascotes, en lloc de deixar que siguem els veïns mateixos els qui ens enfrontem amb els insolidaris; ja ho fem, però al final ens n'acabem cansant pel silenci generalitzat i perquè sembla que a tothom ja li estigui bé. Podeu donar una volta per la vorera del davant del CAP de Lope de Vega i entendreu de què parlem. Al Poblenou, però, hi tenim un heroi: un veí que unes quantes mares hem batejat com el "capità banderilles", perquè fa la tasca social d'assenyalar les caquetes als vianants mitjançant una banderola, perquè ningú relisqui i prengui mal.

Finalment, si parlem de neteja podríem dir que –transcorregut un cert temps que ens permet fer balanç de la nova contracta– és "més del mateix" i que l'Ajuntament va exagerar quan va assegurar públicament, el setembre passat, que el problema de la neteja

quedaria solucionat amb la contractació d'una nova empresa. Potser si que van començar forts, i que en un principi es va notar que tenien certes ganes de fer-ho bé; o potser va ser una operació d'enlluernament i de màrqueting. Però deu mesos més tard podeu comprovar-ho vosaltres mateixos: aneu a donar una volta, per exemple, pel quadrant comprès entre els carrers Bilbao-Taulat-Espronedada-Antic de València. Jutgeu i poseu nota vosaltres mateixos a aquests tres punts: 1-Olors; 2-Caquetes i pixades de gos; i 3-Brutícia a les voreres.

Cal que l'Ajuntament inverteixi recursos en arreglar les pudors de les clavegueres, que engegui una campanya contra la insolidaritat i la irresponsabilitat d'aquells que tenen mascotes, i que supervisi i apliqui les sancions oportunes a la contracta de neteja si és que no fa bé la seva feina.

Mentrestant, us proposem obrir una secció permanent a la pàgina web de l'Associació de veïns i veïnes, per tal que els veïns puguin enviar setmanalment les fotografies que considerin adients, com si es tractés d'un treball de camp. Paral·lelament, si la situació no millora urgentment, també seria una bona idea enviar cartes al director als diaris de més tirada de la ciutat

Anna Carola

Buscant gent jove pel Poblenou!

Aquest mes de juliol un grup d'uns vint joves de diversos districtes de la ciutat han decidit fer un seguit de tallers sobre la pràctica casteller. Aquesta iniciativa té per objectiu buscar joves i no tant joves a Poblenou amb ganes de formar part de l'equip de la nova "Colla Casteller Jove de Barcelona". Tots els divendres de juliol serem a la cruïlla de la Rambla del Poblenou amb el carrer Ramon Turró.

La pràctica casteller no requereix cap condició inicial, excepte les ganes de participar en els entrenaments. Tenim la sort de comptar amb un seguit de persones amb una gran experiència pràctica en el món casteller. És per això que sabrem aprofitar aquesta oportunitat per aprendre tots els coneixements bàsics i poder alçar entre tots els nostres castells.

Per tant, tots els divendres a les 19:30 hores del mes de juliol ens trobareu entrenant a la Rambla; tan sols us heu d'adreçar directament a nosaltres o bé enviar-nos un missatge a

info@jovedebarcelona.cat

Comencen les obres de rehabilitació de la torre de les aigües del Besòs

La torre de les aigües del Besòs és un compendi d'història, enginyeria i aplicació dels principis de la física. És un valuós element del patrimoni industrial de la ciutat alhora que un actiu educatiu de primer ordre per a les escoles del barri.

Finalment, i després de molts mesos de retard, comencen les obres per rehabilitar la torre i la casa de vàlvules. El conjunt d'arquitectura industrial de finals del segle XIX, obra del que fou arquitecte municipal de Sant Martí de Provençals, Pere Falqués, és patrimoni local de la ciutat i propietat de l'Ajuntament de Barcelona. La rehabilitació va a càrrec del grup empresarial Aigües de Barcelona AGBAR, que assumeix el cost de prop de 3,2 milions d'euros que costarà la consolidació de l'estructura de les edificacions i la seva remodelació per convertir-les en un lloc visitable amb un mirador sobre la zona del Poblenou. La casa de vàlvules mostrarà una exposició permanent sobre MACOSA que va ser l'empresa propietària de la torre fins que va marxar del Poblenou per deixar pas al parc de Diagonal Mar. També acollirà un centre de visites al patrimoni industrial del Poblenou.

La fotografia mostra l'esvelta torre de 63 metres d'altura que allotjava a la seva part superior un dipòsit per acumular l'aigua elevada mitjançant bombes mecàniques des de l'aqüífer del Besòs. A l'altra fotografia, l'arquitecte Antoni Vilanova, que dirigeix les obres de rehabilitació, explica el projecte a l'alcalde Hereu i al regidor del Districte Narváez.

La torre, que està construïda en maó, un material molt habitual en aquella època, és lleugerament cònica. D'aquesta manera el pes de la torre adquireix una component cap a l'eix central donant consistència a l'edifici. Les escales d'accés al dipòsit ascendeixen helicoidalment per l'interior de la torre fins que a l'altura de 50 metres la circumden per l'exterior, salvant l'espai ocupat pel dipòsit. L'obra d'enginyeria hidràulica va ser concebuda per proporcionar aigua a pressió. El fet de col·locar un dipòsit a 50 metres d'altura proporciona una energia potencial $E = m \cdot g \cdot h$, que, en fer-la descendir novament, es transforma en treball. La velocitat de descens de l'aigua de la torre del Besòs es pot calcular segons l'expressió següent:

$$E_c = E_p$$

$$m \cdot v^2 = m \cdot g \cdot h$$

$$V = (2 \cdot g \cdot h)^{-2}$$

En conseqüència, tenint en compte que g és l'acceleració de la gravetat $= 9,8 \text{ m/s}^2$, i h és l'altura a la qual es troba el dipòsit $= 50 \text{ m}$, resulta que la velocitat a què arriba l'aigua a la base de la torre és $v = 31,3 \text{ m/s}$. Aquesta velocitat depèn exclusivament de l'altura de la torre i és el que proporciona aigua a pressió a la seva base, variant aquesta en funció de l'amplada de la canonada. Els coneixements de física sobre els quals es basa el funcionament de la torre de les aigües són de 4t curs d'ESO o primer de batxillerat.

Ara bé, poc després de construïda, la torre de les aigües del Besòs va deixar de complir amb la seva funció ja que una circumstància imprevista la va deixar fora de servei: La proliferació de fàbriques del ram de l'aigua a finals del XIX a la zona de l'actual Poblenou, extraient l'aigua del subsòl va fer davallar la pressió de la capa freàtica del delta del Besòs amb la conseqüent salinització de l'aqüífer per la major penetració d'aigua de mar. En aquella època la torre i els pous de captació es trobaven a escassos metres del litoral. A la fotografia de l'època es pot veure la fase de construcció dels pous cap allà el 1880.

En l'actualitat aquell problema s'hauria resolt o bé mitjançant la filtració de l'aigua salada a través d'un procés d'osmosi inversa com es fa avui a la moderníssima central dessalinitzadora del Prat, o bé injectant un cabal d'aigua recuperada i tractada novament a l'aqüífer a fi d'aturar la penetració d'aigua de mar delta endins. Aquest procés es fa també avui per recuperar el delta del Llobregat. Catalunya és pionera actualment en polítiques i gestió de l'aigua. Probablement no es tracta de pràctiques de darrera hora sinó que tot plegat respon a una tradició en el tractament de l'aigua que es troba en la mateixa base de la cultura industrial catalana.

Redacció

Càtex, una mica més pel barri

A l'editorial del darrer número d'aquesta revista expressàvem la nostra alarma per la deriva que portava el Centre Cívic de Can Felipa. Amb la decisió d'ampliar notablement l'espai que ocupava "Serveis socials" quedava absolutament minvada la superfície destinada a les entitats i activitats del barri escanyades també per la presència de les oficines municipals de "Serveis a les persones" que recordem-ho és van instal·lar allí l'any 1996 de manera "provisional".

Sortosament, la gravetat de la situació ha fet veure als responsables del Districte que ja era hora d'acabar amb aquesta difícil convivència i el passat dia 15 de juliol, el Gerent del Districte, Víctor Gimeno, ens va comunicar que "Serveis a les persones" marxien definitivament de Can Felipa en un termini màxim de 3 mesos.

L'espai alliberat serà ocupat per les entitats que tenen la seu a Can Felipa, entre elles l'Arxiu Històric mentre espera que tard o d'hora es pugui instal·lar degudament a la tercera planta de Can Saladrigas. Tanmateix, l'AVPN es trasllada al nou Casal de Barri de la Rambla. El diumenge 5 de setembre tindrà lloc la inauguració del Casal.

Redacció

GUTI'S DISEÑO
disseny **Gràfic**
Edició
Il·lustració
PROMOCIÓ **WEB**
T 656 322 694 www.davidguti.com

RESTAURANTE
VACATADA
EL SABOR DEL CAMPO ARGENTINO
Reservas y Pedidos: 93 221 57 36
Dr. Trueta, 229 (a metros de Rambla Poblenou)
08005 BARCELONA
e-mail: grupovacatada@telefonica.net

Marimon Estrany
Advocats
¿Busques bon assessorament?
Truca'ns:
93 300 32 93
o vine a veure'ns:
c/Llull 219 (local)
Assessoria fiscal, laboral, jurídica i immobiliària

CASA USHER COLECCIONS ML
COMPRA VENDA

Pujades, 127
Tel. 93 485 6990

CLÍNICA DENTAL GLOBEN
Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO
Rbla. del Poble Nou, 157-159 1er
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

Foto del mes

“SAPS A ON ES TROBA?”

Al núm. següent publicarem **la foto sencera** perquè es pugui veure a quin lloc de Poblenou correspon aquest paisatge.

HABITATGE PROTEGIT AL CARRER PAMPLONA, 112

Perspectiva corresponent a l'avantprojecte guanyador del concurs d'avantprojectes per la redacció del projecte definitiu

un projecte
de qualitat
fet realitat.

